

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119011598
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119011598.6

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného V. O., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno g) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 18.06.2020, takto

rozhodol:

obžalovaný
V. O. U. J. S. R. , narodený XX.XX.XXXX B. G. Q.,
trvale bytom G. Q., Q. XXXX/X,

sa uznáva za vinného, že:

v W. v rodinnom dome na P. T. Č.. L. od leta 2013 do 04.02.2014, kedy nadobudla 15 rokov veku, vždy pod vplyvom alkoholu, sexuálne zneužíval dcéru svojej družky, v tom čase maloletú Q.. U., K. XX.XX.XXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, tým spôsobom, že opakovane v noci chodil k nej do postele v detskej izbe a chytil ju za prsia, najprv cez pyžamo, neskôr aj pod pyžamom, chytil ju v rozkroku, aj pod nohavičkami a dotýkal sa jej genitálií a na stehnách, v dôsledku čoho sa maloletá Q.. U.. vždy zobudila a jeho konaniu sa bránila tým spôsobom, že mu odtiahla ruku a povedala mu, aby odišiel a keď neodišiel, opustila ona miestnosť, neskôr ju chytil za prsia aj cez deň, keď nebola jej matka doma, pričom v tomto konaní pokračoval do júna 2014, kedy maloletá Q.. U.. opustila spoločnú domácnosť a išla bývať k svojmu otcovi,

t e d a :

osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania (využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti a podriadenosti) a na chránenej osobe (na blízkej osobe),

t ý m s p á c h a l :

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno g) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 201 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona aplikujúc zásadu pre ukládanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018, zo dňa 11.11.2019, právoplatným dňa 11.11.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno g) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno i) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu osobne sa ospravedlniť poškodenej Q. U., K. XX.XX.XXXX B. K., I. O. O. - Q. D., Z. XX, bez prihlásenia K., K. XXX/XX.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného zákona súd poškodenú Q. U., K. Q. U., K. XX.XX.XXXX B. K., trvale bytom O. - Q. D., Z. XX, bez prihlásenia K., K. XXX/XX XX.XX.XXXX B. K., trvale bytom O. - Q. D., Z. XX, bez prihlásenia K., K. XXX/XX odkazuje s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 3 Pv 512/18/4403 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 16.12.2019, súd prejednal trestnú vec proti obžalovanému V. O. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020 a 18.06.2020 vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov založených v spise a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018, sp. zn. 11P/11/2019, sp. zn. 24P/58/2019, sp. zn. 24P/126/2019 a sp. zn. 13P/18/2018.

Obžalovaný V. O. na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno g) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo

dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba pokiaľ išlo o výrok o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Zo znaleckého posudku č. 29/2018 vypracovaného dňa 17.06.2018 znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, Q.. Q. T., predloženého obhajobou, vyplývalo, že obžalovaný trpel syndrómom závislosti od alkoholu, toho času v referovanej nastavenej abstinencii. Obžalovaný zároveň trpel aj zmiešanou poruchou osobnosti, avšak sa nejednalo o tzv. duševnú poruchu v pravom zmysle slova. U obžalovaného nebola znaleckým vyšetrením objektivizovaná taká psychopatológia, ktorá by mala dopať na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce zo dňa 29.11.2018 súd zistil, že obžalovaný toho času nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 01.08.2018 bol poberateľom prídavku na dieťa K. O. v sume 23,68- eura mesačne.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra zo dňa 11.12.2018 vyplývalo, že obžalovaný nebol registrovaný v Sociálnej poisťovni u zamestnávateľa ani ako SZČO, ani ako poberateľ dávky v nezamestnanosti, ani nemocenských dávok. Rovnako nebol evidovaný ako poberateľ dôchodku, úrazových dávok ani dávok garančného poistenia.

Zo správy Neštátnej psychiatickej ambulancie Q.. X. Q. zo dňa 04.10.2018 súd zistil, že obžalovaný bol liečený v psychiatickej ambulancii od júna 2018, prišiel na vlastnú žiadosť, pred tromi mesiacmi prestal úplne piť. Liečil sa aj v roku 2005, už vtedy mal problémy s alkoholom, ale podrobil sa liečeniu v Psychiatickej nemocnici Hronovce a Veľké Zálužie a vydržal dlho nepiť. Psychiater konštatoval závislosť na alkohole, v riadenej abstinencii.

Zo správy Základnej školy Zlaté Moravce zo dňa 28.02.2020 vyplývalo, že maloletá K. O. bola žiačkou 4. triedy základnej školy, je tichšej, introvertnej povahy, je však priateľská, veselá a milá. Do školy prichádzala vždy včas, riadne upravená a pripravená na vyučovanie. Zúčastňovala sa všetkých aktivít, výletov a exkurzií ako ostatné deti. V škole chýbala minimálne, abstinencia bola vždy riadne a včas nahlásená. Domáce úlohy sa snažila robiť pravidelne, občas jej chýbala väčšia kontrola. Vždy bola pripravená na vyučovanie, nosila si pomôcky, všetok potrebný materiál na vyučovanie. Otec a stará mama sa aktívne zaujímali o Natáliin prospech a správanie. Matka maloletej S. U.Š. sa o žiačku zaujímala málo a nepravidelne. Matka školu nenavštevovala. Pri súkromných rozhovoroch so žiačkou bolo zjavné, že matku navštevuje nerada, neteší sa na pobyt u nej. O pobyte u matky sa vyjadrovala vyhýbavo.

Zo správy z probácie zo dňa 20.03.2020 súd zistil, že obžalovaný sa v období od 12.11.2019 do 11.03.2020 zúčastňoval probácie, celkovo boli realizované dve stretnutia. Obžalovaný dodržiaval zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorý je kontrolovaný zo strany OR PZ v Nitre vykonávaním dychových skúšok. Doposiaľ boli vykonané dve skúšky s negatívnym výsledkom. Dňa 10.03.2020 bol obžalovanému vykonaný multidrogový močový test s negatívnym výsledkom. K povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie probačná a mediačná úradníčka uviedla, že obžalovaný je štyri roky evidovaný na Úrade práce v Rakúskej republike, poberá mesačnú dávku v nezamestnanosti vo výške 700,- eur a snaží sa nájsť si prácu na jednu zmenu, nakoľko sa chce venovať dcére, keď príde zo školy. Povinnosť strpieť kontrolu probačného a mediačného úradníka dodržiaval.

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2020 prečítal znalecký posudok č. 55/2019 znalca Y.. Q.. P. S., V., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, z ktorého vyplývalo, že obžalovaný nemá sklony k agresívnemu a násilnému správaniu, stav intelektu, pamäte a celková mentálna úroveň nevykazovali znaky forenzne relevantného deficitu vo vzťahu k posudzovanému prípadu. Znalec skonštatoval, že u obžalovaného nie sú prítomné znaky sexuálnej deviácie v zmysle pedofílie, resp. inej sexuálnej deviácie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/88/2018 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/88/2018 zo dňa 24.07.2018, právoplatným dňa 08.08.2018 súd zveril maloletú K. O. do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 30,- eur mesačne. Súd konanie o návrhu starých rodičov v časti zverenia mal. K. O. do ich náhradnej osobnej starostlivosti

zastavil. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/58/2019 vyplývalo, že uvedená vec bola spojená s vecou vedenou na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/11/2019. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/11/2019 vyplývalo, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/11/2019 zo dňa 23.09.2019, právoplatným dňa 27.02.2020 súd zamietol návrh matky maloletej K. O., S. U., na zmenu zverenia maloletého dieťa do osobnej starostlivosti matky dieťaťa. Zároveň súd zamietol návrh matky dieťaťa na zmenu úpravy styku dieťaťa s matkou a zvýšil vyživovaciu povinnosť matky zo sumy 30,- eur a na sumu 70,- eur mesačne. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplývalo, že sociálnym šetrením pomerov v rodine otca realizovaným kolíznym opatrovníkom neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti otca, o dieťa bolo riadne postarané, pôsobilo pokojným dojmom. Sama maloletá K. O. vyjadrila spokojnosť so zabezpečovaním starostlivosti zo strany otca, chcela naďalej zostať v domácnosti starých rodičov, v ktorej mala vytvorené vhodné podmienky pre ďalší rozvoj. Z vyjadrenia triednej učiteľky vyplývalo, že otec V. O. sa aktívne zaujímal o výchovno-vzdelávacie výsledky maloletej, so školou spolupracoval. Maloletá bola pokojnejšia, na vyučovanie bola vždy pripravená. Keďže bola zo strany rodiča, otca zabezpečovaná riadna starostlivosť o maloleté dieťa, nebolo v záujme maloletej jej zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov alebo matky. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/126/2019 súd zistil, že uznesením zo dňa 15.05.2020 súd konanie zastavil z dôvodu, že navrhovateľka S.Í. U. vzala svoj návrh na zmenu zverenia maloletej K. O. do jej osobnej starostlivosti späť.

Z odpisu registra trestov a z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018 vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v prvom prípade za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom toto odsúdenie sa považuje za zahladené, a v druhom prípade za trestný čin ublíženia na zdraví. Naposledy bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018 zo dňa 11.11.2019, právoplatným dňa 11.11.2019 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmienčným odkladom a probačným dohľadom nad jeho správaním počas skúšobnej doby vo výmere štyri roky za využitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona. Okrem toho súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, povinnosť strieť nad sebou kontrolu probačného a mediačného úradníka a ochranné liečenie protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Skúšobná doba plynie obžalovanému v tejto trestnej veci od 12.11.2019 do 12.11.2023. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, lustrácie STA a lustrácie Generálnej prokuratúry vyplývalo, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo prejednávaný a nevedlo sa voči nemu žiadny iné trestné konanie.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Osobu páchatela treba vždy hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v

plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo prejednávaný a pred spáchaním skutku bol jedenkrát súdne trestaný, pričom toto odsúdenie sa považuje za zahladené. Z týchto dôvodov súd u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j) Trestného zákona teda, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval, s tým, že priznanie urobil obžalovaný prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní. Súd obžalovanému tiež priznal okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona podľa písmena n) Trestného zákona, pretože obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu. V danom prípade obžalovaný vyhlásením o vine umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a kladnými odpoveďami na otázky podľa § 333 odsek 3 Trestného poriadku, naplnil podmienku uvedenú v § 36 písmeno n) Trestného zákona. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona (na okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, neprihliadal, a to pre rešpektovanie stanoviska trestnoprávneho kolégia sp. zn. Tpj 109/2009). Zároveň u obžalovaného bolo potrebné použiť ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona (ukladanie úhrnného trestu s použitím asperačnej zásady) a § 42 odsek 1 Trestného zákona (ukladanie súhrnného trestu), pretože súd obžalovaného odsudzoval za skutok, ktorý spáchal skôr (leto 2013 do 04.02.2014), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018 zo dňa 11.11.2019, právoplatný dňa 11.11.2019). V uvedenom prípade bol druh trestu určený ustanovením § 201 odsek 2 Trestného zákona, ktorý bol z trestných činov najprísnejšie trestný, teda trest odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov. S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, teda namiesto pôvodnej trestnej sadzby na sedem až dvanásť rokov, vychádzal z trestnej sadzby sedem rokov až desať rokov a štyri mesiace. Vzhľadom na to, že súd odsudzoval obžalovaného za dva trestné činy musel aplikovať ustanovenie o aplikovaní zásad o úhrnnom treste podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko išlo o dva zločiny spáchané viacerými skutkami, preto súd musel zvýšiť hornú hranicu 10 rokov a štyri mesiace o jednu tretinu, teda na 13 rokov a 9 mesiacov.

Súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy, pričom zistil, že obžalovaný od posledného odsúdenia žil riadnym spôsobom života, spolupracoval s probačným a mediačným úradníkom, dodržiaval súdom uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a taktiež na jeho sociálne a rodinné pomery, a to najmä na skutočnosť, že sa riadne staral a stále stará o svoju maloletú dcéru K. O., ktorá mu bola súdom zverená do osobnej starostlivosti v dôsledku nezáujmu o výchovu maloletej zo strany jej matky. V neposlednom rade súd prihliadol aj na to, že obžalovaný nie je násilný, agresívny, netrpí sexuálnou deviáciou (znalecký posudok Y. S.), čo predpokladá, že skutku sa obžalovaný zrejme dopustil v dôsledku syndrómu závislosti na alkohole (znalecký posudok Q. Q. T.). Nemenej podstatná bola aj tá skutočnosť, že u poškodenej Q. U. neboli zistené žiadne závažné následky spojené so spáchaním prejednávaného skutku, poukazujúc na závery psychologického znaleckého posudku, podľa ktorého je poškodená schopná vyrovnáť sa prežitými udalosťami a v jej psychickom stave ani prežívaní neboli prítomné negatívne zmeny či známky psychotraumu v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou vecou.

Súd pri úvahách o výmere a druhu trestu zohľadnil, okrem vyššie rozvedeného, aj absolútnu prevahu poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi, priznanie obžalovaného ku skutku a oľutovanie skutku, závažnosť, okolnosti prejednávaného trestného činu a dospel k presvedčeniu, že všetky tieto skutočnosti, boli spôsobilé odôvodniť použitie § 39 odsek 1 Trestného zákona a oprávňovali súd, aby obžalovanému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona (rovnako ako v konaní pred Okresným súdom sp. zn. 6T/175/2018), pričom pri aplikácii tohto zmierňovacieho ustanovenia vychádzal tiež zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016, ktoré konštatuje, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, tak aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písmeno b) písmeno c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), je možné mimoriadne znížiť trest na rovnakom princípe, a to aj pri kvalifikovaných skutkových podstatách.

Uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v rámci upravenej trestnej sadzby sedem rokov až 13 rokov a deväť mesiacov spojeného s izoláciou obžalovaného vykonávanou vo výkone trestu odňatia by bolo, podľa názoru súdu, pre obžalovaného neprimerane prísne, ba až likvidačné a najmä by nespĺnilo svoj účel, ani z hľadiska generálnej, a ani individuálnej prevencie a bolo v príkrom rozpore s § 34 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého má trest postihovať len páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd preto v danom prípade aplikoval na daný prípad ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona a uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý mu podmieniene odložil na skúšobnú dobu päť rokov s probačným dohľadom. Na prehĺbenie výchovného pôsobenia trestu súd integroval, so súčasným uložením probačného dohľadu, aj resocializačnú aktivitu, a to príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, a zároveň podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Okrem toho súd, keďže ukladal trest súhrnný, rušil skorší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 6T/175/2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, musel z tohto výroku o treste automaticky prevziať obžalovanému uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, rovnako tak aj druh ochranného opatrenia, a to ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Nad rámec týchto povinností súd uložil dodatočne aj povinnosť osobne (za prítomnosti probačnej a mediačnej úradníčky, alt. aj písomnou formou) sa ospravedlniť poškodenej za svoje protiprávne správanie. Zároveň súd postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona samostatným výrokom rozhodol o zrušení rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/175/2018 zo dňa 11.11.2019, právoplatný dňa 11.11.2019 v časti jeho výroku o treste.

Hodnotiac podmienky na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie dospel súd k záveru, že trest uvedený vo výroku rozsudku povedie obžalovaného k požadovanej náprave a bude postačovať aj na ochranu spoločnosti. Trest za protiprávne konanie bol uložený obžalovanému v súlade so zákonnými ustanoveniami, zohľadňuje charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného a súd ho považuje za spravodlivý a okolnostiam prípadu aj primeraný.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody súd vychádzal zo skutočnosti, že poškodená Q. U. si svoj nárok na náhradu škody neuplatnila riadne a včas, ale až na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020 a to bez uvedenia titulu uplatnenia nároku na náhradu škody a bez uvedenia konkrétnej výšky. V uvedenom prípade tak súd v adhéznom konaní nemal podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, a preto ju s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.